

[Ragnhild Andersen.]

medlem prøver at overbevise om, at han ikke har sagt, at arbejderne ude på arbejdspladserne ikke havde noget at indvende imod kropsvisitation, og det ærede medlem siger her, at han ordret sagde, hvad jeg ikke kan huske ordret, men når det ærede medlem citerer det, må det passe: jeg savner protester mod kropsvisitationen af arbejderne ude på arbejdspladserne. Hvad ligger der heri? (Afbrydelse af *Bundvad*). Det har det ærede medlem lige sagt for 3 minutter siden. Hvad så, ærede medlem? (*Bundvad*: Det er en urigtig gengivelse!). Ja, ja, så let slipper det ærede medlem ikke. Det er blevet sagt her, at der savnes protest mod kropsvisitationen af arbejderne på arbejdspladserne. Det vil altså sige, at arbejderne på arbejdspladserne skulle være indforstået. (Afbrydelse fra ministerpladserne). Nu må jeg bede de højtærede ministre lade mig tale i ro, det kunne måske være passende, om de højtærede ministre lod være at afbryde mig.

Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. *Bundvad* om, hvad der ligger i sådan en forklaring om, at arbejderne ude på arbejdspladserne ikke protesterer imod kropsvisitation. I øjeblikket behandler vi ikke en lov om tilladelse til kropsvisitation af arbejderne på arbejdspladserne. Vi behandler kun en lov om kropsvisitation af rejsende. Hvis vi behandlede en lov, der gav tilladelse i bred almindelighed til kropsvisitation på arbejdspladserne, behøvede vi ikke at være nervøse for, at det ikke ville strømme ind med protester. Det har vi gudskelov ikke indflydelse på i rigsdagen, det er et spørgsmål, der afgøres mellem arbejdere og arbejdsgivere, og jeg kan love det ærede medlem, at på hver eneste virksomhed, hvor problemet bliver rejst fra nyt om kropsvisitation, vækker det den største harme og den største modsigelse. Det behøver det ærede medlem ikke at få bekræftet herinde, for det vil han kunne få bekræftet hos enhver fagforeningsleder. Så må det ærede medlem se, om han kan nøjes med den forklaring.

Til finansministeren vil jeg sige, at når finansministeren her udtaler, at han overfor praktiseringen af lovforslaget er lidenskabsløs, og henviser til udvalgsbehandlingen, skal jeg ikke indvende noget herimod. Jeg vil dog så håbe og formode, at den højtærede minister er indforstået med, at også mit parti bliver repræsenteret i udvalget.

Viggo Starcke: Ved debatten den 5. november blev den højtærede finansminister

udtrykkelig spurgt, om han her i tinget kunne præsentere nogen lovhjemmel for toldvæsenets kropsvisitation, og den højtærede finansminister kunne ikke præsentere nogen lovhjemmel. Det var kedeligt, at den unge jurist ikke på det tidspunkt havde udtalt sig og afgjort spørgsmålet. Det er muligt, at denne unge jurists udtalelser rammer rigtigt. Det skal jeg ikke kunne sige uden at have gennemgået dem nøjere; men når det anføres, at de rejsende havde affundet sig dermed, er det et dårligt argument, når man ved, at kropsvisitation blev indført af tyskerne under tvang under besættelsen og bestod efter besættelsen, da befolkningen havde vænnet sig til den måske uden at være opmærksom på, at der ikke var lovhjemmel derfor. Man kan dog ikke opretholde den argumentation, at når befolkningen er lokket i en fælde på den måde, så eksisterer der en lovhjemmel.

Jeg tror lige, jeg vil have lov til at gøre en lille randbemærkning til det, som den højtærede minister sagde om, at man tidligere har haft love med tilbagevirkende kraft, men at man i dette tilfælde havde givet en lov fremadvirkende kraft. Jeg troede, den højtærede finansminister havde forstået af den sammenhæng, hvori det blev udtalt både den 5. og i dag, at det var forslaget fremadvirkende kraft fra bebudelsesdagen, der var tale om. Det er deri nyheden ligger, og det er en ganske morsom opfindelse. Jeg tror, den højtærede finansminister vil få en fremskudt plads i kuriositetskabinetet indenfor statsretten. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Vi bliver flere!).

Finansministeren ønskede, at jeg skulle fremdrage eksemplerne på de nærgående undersøgelser, som ikke blot foretages overfor kvinder, men som også foretages overfor mænd på en måde, som de fleste mænd finder er skamløs. Der er det vanskelige ved det, at disse personer ikke ønsker at få deres navne ekstra frem i pressen til offentlig beskuelse, hvilket man rent psykologisk godt kan forstå. Jeg kan i fortrolighed godt vise finansministeren et af de breve jeg har, men det andet står der udtrykkelig „fortroligt“ på, så det er jeg ikke i stand til at vise, og de øvrige ting har jeg pr. telefonopringning, så dem kan jeg ikke vise skriftligt, men jeg har noteret adresserne.

Den højtærede minister nævnte nogle eksempler på beløb, der var fundet under forsøg på udsmugling, og oplyste, at det jo ikke var store summer, det drejede sig om. Men der var en ting, den højtærede